

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/743/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206256
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112206256.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO 36 862 711 proti odporcovi: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., U. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice IČO 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Budapeštianska 8, Košice, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. mája 2013, č.k. 22C/168/2012-40, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 18,60 eur, advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi, do 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, rozhodol tak, návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania 58,60 eur, ktoré bude povinný navrhovateľ zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. Ladislava Mikluša.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 06.03.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 248,95 eur (7.499,87 Sk) s úrokom z omeškania 9,50% ročne od 12.03.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uviedol, že spol. Slovak Telekom a.s. (zlučená dňa 17.06.2010 so spol. T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 705 019) so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, IČO: 35 763 469 uzavrela s odporcom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z o elektronických komunikáciách zmluvu č. 2192450, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporca sa zaviazal službu riadne odoberať a platiť za ňu včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných podmienok uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Dodatku zmluvy o pripojení. Účelom dojednania zmluvnej pokuty bol naplnenie funkcie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody, ktorá vznikne podniku v dôsledku nesplnenia záväzku odporcu, zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s o spol. Slovak Telekom, a.s. V uvedenom prípade bol teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoj zmluvný záväzok riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho, musela byť jeho SIM karta (koncové zariadenie) vypojená z prevádzky, čím došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných cestou SIM karty odporcovi, čím by odporca prostredníctvom platieb za poskytnuté služby, po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok, poskytnúť mobilný telefón za zľavnenú cenu. Spol. Slovak

Telekom, a.s. dňa 16.12.2011 postúpila ako postupník navrhovateľovi, ako postupcovi pohľadávku odporcu pod č. 1.90934462. Zmluva o postúpení pohľadávky je evidovaná na okresnom súde pod Spr 154/2012. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č. 7901681777, splatnú dňa 11.03.2009 na sumu 248,95 eur (7.499,87 Sk), ktorú odporca neuhradil. Navrhovateľ si uplatnil aj 9,50% ročný úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka z dlžnej sumy za čas od 12.03.2009 do zaplatenia. Poukázal na primeranosť dojedanej zmluvnej pokuty, čo skonštatoval aj Krajský súd v Prešove č. k. 12Co/39/2011 zo dňa 15.06.2011. Poukázal na to, že v danom prípade zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca odporcovi (dotovaný mobilný telefón, prípadne ďalšie benefity). Odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale aj za to, že nesplnením jeho povinnosti hradiť cenu za služby došlo k vypojeniu jeho SIM karty z prevádzky, čím porušil svoj záväzok využívať služby navrhovateľa, po dobu viazanosti, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa, zabezpečiť telefón za zľavnenú cenu. Účelom dojednania zmluvnej pokuty, bolo aj plnenie satisfakčnej funkcie, ako paušalizovanej náhrady škody, ktorá vznikla tým, že nesplnením záväzku odporcu, zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti vzniká na strane právneho predchodcu navrhovateľa, škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Zmluvná pokuta má aj funkciu preventívnu, pričom takéto dojednanie odráža uvedený skutkový stav, lebo podnik chráni pred zneužitím kúpy akciového telefónu za zľavnenú cenu pred špekulatívnymi zákazníkmi. Odporca mal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty tým, že mal možnosť výberu, ako akého zmluvného vzťahu vstúpi a mal možnosť výberu vstupu do zmluvy o pripojení bez akciového mobilného telefónu, alebo zmluvy s kúpou akciového telefónu. Výška ceny telefónu ovplyvňuje aj výšku zmluvnej pokuty. Poukázal aj na znenie ust. § 3a ods.3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, kde podľa tejto právnej úpravy, sa za primeranú považuje sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov a ak sankcie dosiahnu túto hodnotu, možno ako sankciu uplatňovať len úroky z omeškania. V danom prípade, má navrhovateľ nárok na náhradu škody na poskytnutom telefónnom zariadení. Ak by súd neuznal nárok navrhovateľa, na zaplatenie zmluvnej pokuty, je treba poukázať na to, že právnomu predchodcovi navrhovateľa, bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Právny predchodca navrhovateľa, poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Nokia 6030 za cenu 990,- Sk (32,86 eur) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 5.490,-Sk (182,23 eur). Hodnota dotácie do kúpy tohto telefónu bola 4.500,-Sk (149,37 eur). Ak súd neprizná navrhovateľovi nárok na zmluvnú pokutu, má navrhovateľ nárok na náhradu škody od odporcu, vo vyššie uvedenej sume dotácie na nákup mobilného telefónu. Dňa 27.04.2012, do konania vstúpil vedľajší účastník- občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, ktorý žiadal doručiť návrh s prílohami. Dňa 18.02.2013, vedľajší účastník namietal opodstatnenosť zmluvnej pokuty. Tvrdil, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pretože z obsahu návrhu a príloh, nie je možné určiť, či právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo, teda nedá sa zistiť, v akom rozsahu, si nesplnil spotrebiteľ povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnutú službu, za aké obdobie a pod. Uviedol, že zmluvná pokuta v danom prípade nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Poukázal na ust. § 53 ods.1, § 54 ods.1 a § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, pričom ide v danom prípade o zmluvu spotrebiteľskú, ktorá nesmie obsahovať "neprijateľné podmienky"; teda zmluvné ustanovenia, ktoré v zmluvnom vzťahu spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu, ako sankciu za nesplnenie jeho záväzku. Zmluvy, obsahujúce neprijateľné podmienky a takéto zmluvné dojednania, sú sankcionované ich absolútnou neplatnosťou. Dojednanie, na základe ktorého navrhovateľ uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu, nebolo individuálne dojednané, navrhovateľ menil len výšku zmluvnej pokuty a spotrebiteľ nemohol meniť ani individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (vyberá si len balík služieb, mobilný telefón a dobu viazanosti). Dodatky k zmluvám o pripojení sa svojím obsahom líšia len v údajoch o spotrebiteľovi, aktivovaných službách, type mobilného telefónu, maximálnej kúpnej ceny za mobilný telefón, doby viazanosti a zmluvnej pokute. Tieto zmluvy sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa uvedené údaje zapisujú. Spotrebiteľ uzavrel zmluvu o pripojení, v rámci ktorej sa s právnym predchodcom navrhovateľa dohodli na povinnosti odporcu, zaplatiť v prípade, ak poruší niektorú zmluvnú povinnosť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Obsahom dodatku bolo porušenie akýchkoľvek zmluvných povinností zo strany odporcu a to nielen vymenovaných v čl.4., zmluvná pokuta pre právneho predchodcu navrhovateľa, však v dodatku dohodnutá nebola. Práve táto skutočnosť (porušenie akejkoľvek povinnosti na strane spotrebiteľa) spôsobuje nerovnováhu

v zmluvných vzťahoch, ale aj neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Ďalším aspektom neprijateľnosti, je samotná výška zmluvnej pokuty, pretože rovnaká zmluvná pokuta je dojednaná bez akéhokoľvek rozlíšenia závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti. Dohodnutá zmluvná podmienka v dodatku k zmluve o pripojení zaväzuje odporcu, k zaplateniu počas celej doby viazanosti, teda počas 24 mesiacov; pričom navrhovateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy, dôjde k ukončeniu zmluvy napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Takéto zmluvné dojednanie poškodzuje spotrebiteľa, lebo ide o neprimeranú sankciu, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu na to, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku, alebo na konci zmluvného vzťahu. Vedľajší účastník poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k.16Co/32/2012, ktorým boli vyššie zmienené zmluvné podmienky v obdobnom spotrebiteľskom spore určené za neprijateľné a teda neplatné. Súd právoplatne zakázal právnemu predchodcovi navrhovateľa, používať a uplatňovať si túto zmluvnú pokutu a tento zákaz vyplýva aj z ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s článkom 2 ods. 3 Ústavy slovenskej republiky. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú, z dôvodu jej neprijateľnosti, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým obsahom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy ak mu na základe takejto podmienky, súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa, vyplývajúca z ustanovenia § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie predstavuje generálny zákaz používania a uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok proti spotrebiteľom, ktoré súd právoplatne judikoval za neplatné. Neprijateľná zmluvná podmienka, aj s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je neplatná ako celok. Preto ju v danom prípade nemožno moderovať, teda znížiť neplatne dojednanú zmluvnú pokutu, na výšku pultovej ceny mobilného telefónu. Vzhľadom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute žiadal, aby súd zamietol návrh a zaviazal navrhovateľa, k náhrade trov konania.

Ďalej s odkazom na ust. §§ 52, ods.1-4, 53a ods. 1, 420, ods. 1, 442, ods. 1-3, 517, ods. 1, veta prvá OZ, okresný súd v odôvodnení uviedol, že predmetný zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe zmluvy o pripojení č. 2192450, je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Súdu prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok, aj abstraktná kontrola zmluvy podľa ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. (účinného od 01.03.2010), s cieľom vylúčiť zo života ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a naplniť ciele článku 6, Smernice Rady 93/13/EHS a postarať sa, aby spotrebiteľov, neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku. Na základe ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, bol do spotrebiteľskej legislatívy zavedený generálny zákaz použitia neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľských zmlúv. Porušenie tohto zákazu, je sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok, podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení.

Ustanovenie § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.03.2010) zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Toto ustanovenie je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a táto v čl.7 ods.1 ukladá členským štátom EU, zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd mal preukázané, že rovnaké zmluvné podmienky, (bod 3 Dodatku zmluvy o pripojení spol. T-Mobile a bod 5 Dodatku) na základe ktorých si uplatňuje navrhovateľ svoj nárok, už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012. Takáto zmluvná podmienka je teda neplatná. Jej ďalším používaním a uplatňovaním, dodávateľ vytvára protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky, je v rozpore so zákonom. Ak by súd v danom prípade priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie práva Európskej únie na ochranu práv spotrebiteľov. Zákaz používania zmluvnej pokuty, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku a preto nemožno vysloviť ani čiastočnú neplatnosť, uvedenej zmluvnej pokuty. Plnenie z

takejto podmienky, navyac zakladá bezdôvodné obohatenie. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanja nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Z týchto dôvodov, súd nemohol právo na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľovi priznať a návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi, náhradu trov konania nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal vo veci úspech, súd priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia po 21,58 eur /úkon (príprava a prevzatie veci v roku 2012, písomné vyjadrenie k návrhu dňa 18.2.2013) počítaný z ceny predmetu konania + 1x 7,63 eur paušál za úkon v roku 2012 a 1x 7,81eur paušál za úkon v roku 2013, spolu 58,60 eur podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/,b/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 z. z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení nesk. predpisov.

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi, nebude priznaná náhrada trov konania, ale naopak, táto bude priznaná navrhovateľovi, z dôvodu toho, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. V odôvodnení odvolania uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa neho nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa súd musí, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania zaoberať tým, či takéto trovy konania, boli účelne vynaložené, na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Uviedol, že vedľajší účastník, je v tomto prípade združenie, založené za účelom ochrany spotrebiteľa a výkonom ochrany spotrebiteľských práv, napíňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého, bolo založené. Zámerom zákonodarcu, pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov, z ktorého dôvodu, by malo združenie disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nespochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu, aj zákonom privilegovaného. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru, vzniknuté trovy sú účelové, pretože ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, v súvislosti s čím je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z priznaných trov. Podľa jeho názoru tým, že súd priamo z úradnej povinnosti prihliada na ochranu spotrebiteľa, nie je potrebné, aby vznikali ďalšie trovy právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, ktorý podľa neho, nie je v konaní žiadnym prínosom. Uviedol, že z ust. § 93 O.s.p. nemožno vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, preto v tejto otázke musí mať súd jasno, pričom nie je možné použiť domnienku podľa § 101,ods. 3 O.s.p. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR, podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácii na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Súčasne žiadal priznať v svoj prospech, náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca, nevyužil svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení podanom k odvolaniu navrhovateľa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že považuje rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. Poukázal na to, že už len v rámci princípu "rovnosti zbraní" nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisícky konaní na území celej SR a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, združujúcou 17 advokátov a ďalších 24 právnikov,

vystupovali iba laici združení v občianskom združení, bez riadneho právneho zastúpenia. Nepochybne teda vzhľadom na početnosť sporov iniciovaných navrhovateľom, bolo nutné riadne chrániť čo najväčší počet spotrebiteľov a ich práv a použiť pritom aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Poprel tvrdenia navrhovateľa, že dostal dotáciu zo štátneho rozpočtu na zastupovanie spotrebiteľov a považoval za absurdné a protispoločenské, aby bolo umožnené navrhovateľovi, bez akejkoľvek ujmy podávať nedôvodné návrhy proti spotrebiteľom. Vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenia k podanému návrhu sú nanajvýš účelné, pretože návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu nedôvodný. Poukázal na zásadu, ktorou je ovládané rozhodovanie o náhrade nákladov civilného sporového konania a to zásadu úspechu vo veci, vyjadrenú v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v ktorej sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo, alebo právom chránený záujem, má právo na náhradu nákladov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho sféry bezdôvodne zasiahol tak, ako tomu bolo v tejto veci. K odvolacej námietke navrhovateľa, týkajúcej sa účelnosti vynaložených trov uviedol, že pojem účelne vynaložené náklady, je nutné chápať ako poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním a pred nadbytočnými a nadmernými nákladmi, o ktoré však v preskúmvanej veci nešlo. Trovy právneho zastúpenia, ktoré mu boli v konaní priznané, bezprostredne súviseli s konaním, pričom v rámci písomného vyjadrenia k podanému návrhu, sa vedľajší účastník zaoberal právnym a skutkovým posúdením prípadu, čo v konečnom dôsledku aj malo za následok späťvzatie návrhu, zo strany navrhovateľa. Stotožnenie sa s názorom navrhovateľa v odvolaní, by znamenalo absurdnú sankcionovanosť úspešného vedľajšieho účastníka za to, že v konaní pred prvostupňovým súdom, riadne uplatnil v celom rozsahu štandardným spôsobom, svoje procesné práva, súčasne aktívne a riadne hájil práva spotrebiteľa. Poukázal na to, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, má právo si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania a nie iba podľa toho, ako náročný je ten - ktorý prípad. Poukázal na to, že z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania, je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka, vstupovať do spotrebiteľských sporov, je dané aj čl. 169 zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Ďalej uviedol, že súd pri rozhodovaní o trovách konania, musí vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú pokutu, ktorá bola viackrát právoplatne súdne judikovaná a prehlásená za neprijateľnú. Právny predchodca navrhovateľa, mal zákaz používať a uplatňovať túto neprijateľnú zmluvnú podmienku, napriek tomu v rozpore so zákonom, ju uplatňuje. Pokiaľ teda vedome a sústavne takto postupuje, môže sa stať, že vzhľadom na existenciu databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok, iný súd mu môže plnenie priznať. Ďalej poukázal na to, že tu nie je žiaden relevantný dôvod, aby pri rozhodnutí o trovách konania, s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa, bol navrhovateľ od náhrady trov konania odbremený, keďže takéto dôvody na jeho strane neexistujú. Práve naopak, reálna hrozba, že bude znášať trovy takýchto konaní, ktoré sám spôsobil, ho bude automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čo je jeden z hlavných cieľov Európskej únie. Súčasne žiadal priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,60 eur, titulom trov právneho zastúpenia.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania

odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s kritériami, uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p, je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v týchto častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1,3 O.s.p.).

Zároveň však považuje odvolací súd, za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené zamietnutím návrhu, zaoberal zásadou úspechu účastníkov v konaní, z hľadiska ust. § 142, ods. 1 O.s.p.

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní bol úspešný odporca a preto, vychádzajúc z princípu úspechu v konaní, prináleží odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom rozsudku špecifikoval.

Nedôvodnou je aj odvolacia námietka navrhovateľa, týkajúca sa toho, že vstup vedľajšieho účastníka do konania, je podmienený súhlasom účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Podľa § 93 ods. 1, 3 O.s.p., ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd rozhodne len na návrh.

Ust. § 93 ods. 3 O.s.p. upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstupuje do konania. Ak má vedľajší účastník vstúpiť do konania po jeho začatí (a to aj v priebehu odvolacieho konania), môže sa tak udiť 1/ neformálne, t.j. bez rozhodnutia súdu, alebo 2/ na základe rozhodnutia súdu, teda formálne. O neformálny vstup ide v prípade, ak k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dochádza na základe vlastnej iniciatívy s tým, že žiaden z účastníkov, ani potencionálny vedľajší účastník výslovne nenavrhol, aby súd rozhodoval o pripustení vedľajšieho účastníka do konania. V tomto prípade, sa vedľajší účastník stáva nositeľom procesných práv a povinností, dorúčením jeho oznámenia súdu, že vstupuje do konania, ako

vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje za predpokladu, že nikto nemal námietky proti jeho vstupu do konania (t.j. nepodal návrh súdu na rozhodnutie o jeho neprípustení do konania). V takomto prípade, súd o prípustnosti jeho vstupu do konania, nerozhoduje. Ak však niektorý účastník konania, namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, vtedy je súd povinný vyhodnotiť splnenie predpokladov účasti vedľajšieho účastníka v konaní, vydaním rozhodnutia, v ktorom prípade ide tzv. formálny vstup. O prípustnosti vedľajšieho účastníka, súd rozhodne len na návrh. Prípustnosťou vedľajšieho účastníka v konaní, sa teda súd zaoberá až potom, čo buď ten, ku ktorému sa účastník pridružil, alebo jeho odporca, namietne neprípustnosť takéhoto vstupu (R57/2009).

Z cit. zákonných ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, má Občianske združenie právna pomoc spotrebiteľom, oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu, teda spotrebiteľa, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník, má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť len jediný záver a to ten, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pre súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje aj možnosťou zabezpečiť si prípadné kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, zmyslom vedľajšieho účastníctva, je „pomoc v spore“, niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník, je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia, je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv, podľa osobitného predpisu tak, ako je tomu v preskúmvanej veci. V danom prípade teda, vedľajší účastník pomáha odporcovi v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti. Postavenie vedľajšieho účastníka, charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. V danom prípade nepochybne v preskúmvanej veci o sporové konanie ide. V preskúmvanej veci, námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená zo strany žiadneho z účastníkov nebola, teda ani odporca, nevzniesol námietky proti jeho vstupu. Z uvedených dôvodov, okresný súd o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania nerozhodoval, keďže oprávnenie na vstup vedľajšieho účastníka do konania, pripúšťa bez ďalšieho citovaná právna úprava.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď tomuto, ako úspešnému v odvolacom konaní, bola priznaná ich náhrada.

Vedľajšiemu účastníkovi, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1/2 zo sumy 21,58 eur, teda 10,79 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 18,60 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.